

زندگی ایمانی در کلام معیار امام رضا(ع)

غلامرضا بنی اسدی-روزنامه‌نگار مومن، انسان تراز جامعه است؛ هم حریم دارد و هم حرمت نگه می‌دارد. نه تنها زبانش از جنس سنگ نیست که سنگی هم اگر در دست داشته باشد از سراهی برداشته است تادریا به نیایی بگذارد. شیشه خانه کسی را به سنگ نمی شکند، دیوار فرو ریخته ای را بان آباد می کند. اینان بسان میخ هایی هستند که خیمه را محکم می کنند، خیمه ای که عمودش امامت است. تعامل با مومنان، سالم، سازنده و ایمن است. حتی در حالی که گرفتار سخت ترین شرایط باشند یا گواهی دهنده امام رضا(ع) است که: «مؤمن، هرگاه خشمگین شود، غضبش او را از حق بیرون نمی برد و هرگاه خرسند شود، خشنودی اش او را به باطل نمی کشاند و هرگاه قدرت یابد، بیش از حق خودش بر نمی دارد، زیستن با مردمانی تربیت یافته به این قاعده، توأم با آرامش است. اینکه در بحث حیاتی از دوا و انتخاب همسر بر عنصر ایمان تاکید می شود، به همین دلیل است که او در هیچ شرایطی از مسیر اعتدال و حرمت و رواداری پای بیرون نمی نهد. امام حسن مجتبی(ع) در تبیین این بایستگی می فرماید: «دختر را به ازدواج مردی با تقوا درآور، زیرا اگر دخترت را دوست داشته باشد، گرمی اش می دارد و اگر دوستش نداشته باشد، به او ظلم نمی کند. این راه خوبی می توان در زندگی هادید. زنان و مردانی که اهل ایمان هستند، در عمل هم حرمت نگه می دارند. پای از مرز عدالت بیرون نمی نهند. اگر عاشقانه همدیگر را دوست بدارند، زندگی شان می شود دیوان غزل، پر از شعر ناب. اگر هم، خدای نکرده، هم را دوست نداشته باشند، باز عرصه

زندگی شان را احترام متقابل، مرزبانی می کند. در زندگی اهل ایمان از ظلم و خیانت اثری نیست. در قهر هم اگر اتفاق افتاد، نه تنها به کینه نمی رسد که از همان مرحله اول با عذرخواهی برمی گردند. در عرصه حیات اجتماعی هم این قاعده در وسعتی بیشتر مشاهده می شود، برای همین است که می گوئیم همزیستی با مومنان، زیباتر و آرامش بخش تر است. کسی پنجه به روح و روانت نمی کشد. پنجره خانه ات از سنگ های سرگردان-هم حتی- ایمن است. نه کسی چشم می شود در خانه ات، حتی اگر در باز باشد. نه کسی ذره بین برمی دارد برای کاوش در زندگی ات، حتی اگر خودت اسرار ت را نگهبانی نکنی. جامعه دینی طوری مردم را تربیت می کند که در برابر دیگران، دینی به گردن نداشته باشند. اینکه می بینیم ذمه هایی که بری نشده است زیر بار افزون تر می رود، اینکه برخی ها عینک های فوق ذره بینی به چشم می زنند در زندگی مردم، اینکه در روابط خانوادگی، چهارچوبه های پیش تر از چهار دیواری ها فرومی ریزد، به این دلیل است که از ادب ایمانی دور می شویم. راه اصلاح امور هم باز گشت است، بازگشت به کانون دانستگی و توانایی، به اینکه خوبی های تعلیم یافته از احادیث را به زندگی درآوریم. اگر بتوانیم خود را در ترازوی که امام رضا(ع) تعیین کرده اند تعریف کنیم، هم زندگی شخصی ما سامان خواهد یافت و هم زیست اجتماعی ما به طهارتی خواهد رسید که نه تنها آلودگی ها را نپذیرد که آن را پاک کند. در روز میلاد امام رضا(ع) پسندیده است با حضرت ایشان پیمان ببندیم و رضوی زندگی کنیم. اگر چنین شد، خود هیم دید که میان ما و بیشت فاصله ای نیست.

حدیث روز

امام رضا(ع) فرموده:

ایمان چهار

رکن دارد: توکل

بر خدا، رضایه

قضای خدا،

تسلیم به اهر

خدا، وا گذاشتن

کار به خدا،

تحمل القول، ص ۴۶

۵۰٪

صبح ۲۴

ظهر ۲۹

عصر ۲۸

شب ۲۲

۳۲°۱۸'↓

اذان ظهر ۱۳:۳۱

نیمه شب شرعی ۲۶:۳۷:۲۳

اذان صبح فردا ۴۴:۲۵:۰۳

طلوع آفتاب فردا ۲۵:۱۳:۰۵

اذان مغرب ۱۸:۲۰

SHAHRARANEWS.IR

سال چهاردهم

۲۱ خرداد ۱۴۰۱

۱۱ ذی القعدة ۱۴۴۳

شماره ۳۶۸۵

شنبه

Mashhadchehreh.ir

Photoshahr.ir

میشاق نامه اخلاق حرفه ای

روایت

گذری بر یک سنت قدیمی که در اولین رویارویی زائر با حرم مطهر رضوی رخ می داده است

حکایت سنگ های زائر

طوبی اردلان

صبح میلاد، شهر کوچه به کوچه آذین بندی است و چراغانی. عطر گل و گلاب و اسپند در مسیرهای منتهی به حرم با نجویا، السلام علیک یا حبیب، دل را برای قرار تراز همیشه سمت آستان ملائک پاسبان حضرت دوست می کشاند. زائران بسیاری از راه های دور و نزدیک به شوق پابوسی آمده اند و مجاوران بی قراری، سر از پانشناخته، مشغول میزبانی اند. مشهد در این روزها یک پنجره است که در منظره روبه رویش، خورشید حرم نشسته است و بس. این رسم و آشنیاق، پیش از این زمانه و قرن هم بوده و باشکوهی بی مانند اجرامی شده است؛ به ویژه در زمانه ای که اطراف حرم را ساختمان های سر به فلک کشیده بسیاری احاطه نکرده بود و می شد گنبد و گلدسته طلار که از هر ارتفاعی در شهر بلندتر بود. به یک نگاه ریز کردن و چشم چرخاندن سمت حرم، دید و سلام گفت. همین فرصت تماشا که زائر و مجاور نمی شناخته، سبب به وجود آمدن آدابی مانند «گنبد نما» یا «اولین سلام» شده است. ماجرا از این قرار است که تاپیک قرن پیش که چیزی به اسم بلندمرتبه سازی در لغت نامه معماری شهری وجود نداشته، رسم بوده است هرگاه کاروان یا قافله ای زیارتی از راه های مختلف

مراسم گل آرایی حرم مطهر رضوی به مناسبت ولادت امام رضا(ع)

با تو هر روز خراسان به خودش می بالد

عکس: سعید کلی | فوتوشهر

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی: صاحب امتیاز و مدیر مسئول: شهرداری مشهد
- مدیر عامل: سید میثم موسوی مهر
- سردبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
- نشانی: میدان شهید، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۰
- شماره پیامک: ۷۲۸۰۳۰۰۰

شعر رضوی

من جز شما

گلایه به صحن کجا برم؟

عکس: داود بهنام | شهرار

عبدالجبار کاکایی از شاعران و ترانه سراهای مشهور کشور است. او شعر زیر را در شهریور سال ۱۳۹۲ سروده و به علی بن موسی الرضا(ع) تقدیم کرده است.

راز غریب را به کدام آشنا برم؟

ای جان ودل به گنبد و گلدسته ات مقیم

جان را کجا گذارم ودل را کجا برم؟

از تاب جعد و نافه آهو صبا چه برد؟

یادداشت

هدیه تولد امام رضا(ع)

حسین ابراهیمی یکی از زیبایی های زندگی ما انسان ها این است که گاهی به بهانه سالروز تولد عزیزانمان، به دنبال شاد کردن آن ها هستیم. دوره جمیع می شویم و جشنی می گیریم و هدیه هایی برای آن ها آماده می کنیم تا بتوانیم لحظات خوشی داشته باشیم و قدمی مهر بانانه برای کسانی که به آن ها مدیون هستیم، برداریم. اما در ایام جشن میلاد امام هشتم(ع) آیا همچون مایی هم می تواند هدیه ای برای حضرت سلطان داشته باشد؟

یا امام رضا! تو امام مهربانی ها هستی وما به دنبال جشن گرفتن و استقبال از میلاد تو هستیم اما گاهی انگار رسم مهربانی را از یاد می بریم. بارها دیده و شنیده ایم که میهمان های تواز رسم مهمان نوازی ما مشهدی ها شکایت داشته اند و حال آنکه ما مشهدی ها در مشهد الرضا هرچه داریم، از صدقه سر شماس است. این روزها زائران زیادی از همه جای کشور و برخی کشورهای دیگر به شهر ما آمده اند و بدون شک شاد کردن تودر روز میلاد به آن است که هوای زائر تو را داشته باشیم نه آنکه برعکس، خدای نکرده دنبال فرصت طلبی و دنیا زدگی باشیم. آقا جان! امن مشهدی کاش به عنوان هدیه ای کوچک بتوانم در شب و روز تولد شما، مهربانی اندکی به یکی از زائران شما ابراز کنم، مثلاً به اندازه توان خودم، خواسته ای از خواسته های او را اجابت و نیازی از نیازهای او را برآورده کنم و به نظرم می رسد که این وظیفه ما مشهدی ها در روز میلاد ولی نعمتمان است. گاهی افرادی که به دنبال خشنود کردن امام رضا(ع) هستند،

ادامه یادداشت روز از صفحه یک

۳. یکی از شیعیان حضرت رضا(ع) که تاجر دینداری بود و وضعیت مالی بسیار خوبی داشت، در فارس زندگی می کرد و همواره خودش را شیعه وفادار به اهل بیت(ع) معرفی می کرد. البته گفتارش با عملش چندان مطابق نبود و از دادن خمس طفره می رفت. وی نامه ای به امام رضا(ع) نوشت و از حضرتش درخواست کرد که خمس مالش را نبردازد. حضرت رضا(ع) نامه او را خواندند و بدین شرح پاسخ فرمودند: بسم الله الرحمن الرحیم، بدان که خداوند وسعت دهنده و کریم است و درباره عمل و کار ضامن است. هیچ مال حلالی نیست، مگر از راهی که خدا آن را حلال کرده است. پرداخت خمس کمک به ما اهل بیت(ع) است برای نشر دین و همچنین تأمین نیازمندان خاندان و پیروان ما. پس خمس را از مادر یغ نور زد و تا می توانید خود را از دعای ما محروم نکنید، زیرا پرداخت خمس کلید روزی شما و باعث پاک شدن گناهان شماس و چیزی است که برای روز بیچارگی خود آماده می کنید و مسلمان کسی است که به عهدش با خدا وفا کند. مسلمان آن نیست که بازبان بیذبرد و با دل مخالفت کند. والسلام.

۴. یکی از یاران امام صادق(ع) به حضرت گفت: چه کار کنم؟ من دنیا را دوست دارم و به آن علاقه مند هستم، می ترسم دنیا پرست باشم. حضرت فرمودند: با ثروت دنیا چه می خواهی انجام بدهی؟ عرض کرد: برای مخارج خود و خاندانم از آن استفاده کنم، به خوشاوندانم کمک کنم، در راه خدا اتفاق کنم و حج و عمره به جا آورم. حضرت صادق(ع) فرمودند: این دنیا طلبی نیست، بلکه طلب آخرت است.